

S.C. Napiórkowski OFMConv

Słownik biograficzny wybitniejszych cytowanych teologów protestanckich¹

Althaus Paul – ur. 1888, dr teol., 1914-1919 docent w Erlangen, 1925 prof. teol. tamże, 1956 emerytowany

Asmussen Hans Christian – ur. 1896, dr teol., proboszcz we Flensburgu, Albersdorf I Alton; 1945 – prezydent Ewangelickiego Kościoła w Niemczech, 1948-1954 – proboszcz w Kiel, 1955 – emerytowany; obserwator na II Sob. Wat.

Barth Karl – ur. 1886, dr teol., uczeń A. v. Harnacka, A. Schlattera i W. Hermanna; 1925 – prof. w Münster, 1930 – w Bonn, 1933 – w Bazylei; twórca teologii dialektycznej.

Blanke Fritz – prof. historii Kościoła na uniwersytecie w Zurychu; zwinglijanin.

Bosc Jean – prof. teol. w Paryżu.

Bultmann Rudolph – ur. 1884, dr teol., historyk religii i specjalista od NT; uczeń W. Heitmüllera, H. Gunkela, J. Weissa i W. J.G. Hermanna; 1912 – doc. w Marburgu, 1916 – prof. w Giessen, 1921 – w Marburgu; 1951 – emerytowany; członek Akademii w Oslo, Sao Paolo, Heidelbergu. Twórca szkoły form historycznych.

Campenhausem Hans von – ur. 1903, dr teol., 1928 – doc. w Marburgu, specjalność: historia Kościoła starożytnego, patrystyka, NT.

Comba Ernesto – pastor należący do grupy waldensów włoskich.

¹ Dane biograficzne o teologach niemieckich zawdzięczam artykułowi H.M. Köstera, pt. *Die Rolle der Bibel im Marienverständnis des neueren Deutschen Protestantismus* (W: *Heilige Schrift und Maria*, Essen 1963, 166-260; dane biograficzne znajdują się na stronach 254-260).

Delius Walter – ur. 1899, dr filozofii, 1925 – proboszcz w Halle, 1928-1958 proboszcz w Berlinie, 1945 – doc., 1949 – prof. w kościelnej wyższej szkole w Berlinie.

Ebeling Gerhard – ur. 1912, dr teol., 1938-1945 – proboszcz, 1946 – doc. i wkrótce prof. historii Kościoła na uniw. w Tübingen, 1954 – prof. teol. systematycznej w Tübingen, 1956 – w Zürichu.

Giampiccoli Neri – pastor należący do grupy waldensów włoskich.

Grin Théophile – pastor, długoletni naczelny redaktor międzywyznaniowego pisma „Le Monde Religieux”; w 1960 – nawrócony na katolicyzm; praca w Lozanie.

Grundmann Walter – ur. 1906, dr teologii, 1933 – proboszcz, 1938 – doc. NT w Jenie; w Hainstein – doc. NT i historii Kościoła; współpracownik „Theologischen Wörterbuch zum NT”.

Heiler Friedrich – ur. 1892, dr filozofii; 1918 – doc. historii religii w München; 1919 – pod wpływem lutereckiego abpa i uczonego Natana Söderbloma przechodzi na protestantyzm; 1922 – prof. teol. w Marburgu, 1930- przewodniczący „Hochkirchliche Vereinigung”; wyd. „Eine Heilige Kirche. Zeitschrift für Ökumenische Einheit”; uważany za świętego znawcę katolicyzmu

Künneth Walter – ur. 1901, dr filozofii i dr h. c. teologii, 1930 – doc. w Berlinie, 1938 – proboszcz, 1953 – prof. teol. system.

Lamparter Helmut – ur. 1912, repetent w instytucie w Tübingen, 1945 – proboszcz; obecnie, z tytułem profesora, mieszka w Stutgarcie.

Loewenich Walter von – ur. 1903, dr teol., 1931 – doc. w Erlangen, 1949 – prof. hist. dogm. i teologii Lutra.

Meyer Werner – proboszcz i dziekan w Künacht.

Maury Pierre – pastor, przewodniczący Narodowej Rady Kościoła Reformowanego we Francji; wierny uczeń Bartha.

Mehl Roger – prof. teol. na uniw. w Strasburgu.

Miegge Giovanni – 1900-1961, pastor, prof. historii Kościoła, a od 1952 – NT w teologicznym studium waldensów w Rzymie, dr h. c. uniw. w Lipsku, Montpellier, Genewie i St. Andrews.

Nisbet Roberto – pastor należący do grupy waldensów włoskich.

Nitzschke Kurt – ur. 1894, dr filozofii, 1950 – naukowy referent w kościelnym instytucie w Bensheim.

Oepke Albrecht – 1881-1955, wykł. NT i historyk Kościoła, 1909 – proboszcz, 1914 – doc. w seminarium misyjnym w Lipsku, 1922 – prof. tamże.

Roux Herbert – członek reformowanego Kościoła metodystów we Francji, obserwator na II Sob. Wat. z ramienia „Światowej Unii Reformowanej”.

Rüsch Ernst Gerhard – ur. 1917, dr teol., proboszcz, doc. system. teol. w ZÜRICHU.

Saussure Jean de – pastor, prof. teol. na uniw. w Lozanie, członek protestanckiej wspólnoty zakonnej w Grandchamp.

Schimmelpfennig Reintrand – ur. 1908, dr filozofii, współprac. przy oprac. „Lexikon der Marienkunde”.

Schlatter Adolf – 1852-1939; 1880 – prof. w Bern, Greifswald, Berlinie i Tübingen, egzegeta, historyk religii, dogmatyki.

Schlink Edmund – ur. 1903, dr filoz., dr teol., prof. teol. system., 1946 – prof. w Heidelbergu, 1947 – kierownik Ekumenicznego Instytutu w Heidelbergu, obserwator na II Sob. Wat. z ramienia Ewangelickiego Kościoła w Niemczech.

Stählin Wilhelm – ur. 1883, dr filoz., dr teol. h. c., 1926-1945 – prof. w Münster, 1945-1952 – bp Ewangelickiego Kościoła w Oldenburgu; psycholog religii, współzałożyciel Ewangelickiego Bractwa św. Michała, zasłużony w dziele odnowy liturgicznej, czynny na polu ekumenicznym.

Thurian Max – ur. 1921, współzałożyciel protestanckiej wspólnoty zakonnej w Taizé-les-Cluny (1944 r.), zastępca przełożonego klasztoru, pastor, współredaktor ekum. czasop. „Verbum Caro”, obserwator na II Sob. Wat. jako osobisty gość kard. A. Bei.

Vidal Elie – pastor kalwiński, sekretarz generalny „Fédération Protestante de France”.

Viering Fritz – ur. 1910, dr teol., 1948 – superintendent w Hamm; 1957 – doc. teol. system. i wyznaniowej.

